

ΠΑΒ 2149
14 ΔΕ 274

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**

Σχετικά με επιστολή του Ηλία Σταμπολιάδη με θέμα την εθνική υποδούλωση και προτάσεις για την αντιμετώπιση προβλημάτων του Ελληνικού Κράτους.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ

Όλοι βιώνουμε καθημερινά την εθνική υποδούλωση της χώρας μας και παρ' όλα αυτά όχι μόνο δεν έχουμε οργανωθεί να την αποτινάξουμε αλλά ούτε καν τολμάμε να το διανοηθούμε, υποταγμένοι στην αδράνεια και την ηττοπάθεια που πολλοί την αποδέχονται ως μέσον συμμετοχής μας σε έναν τάχα ανώτερο δυτικό πολιτισμό.

Η υποδούλωση αυτή τη φορά δεν ήλθε με την εισβολή ξένων στρατευμάτων στη χώρα. Άρχισε με την εισβολή δανεικών χρημάτων από το εξωτερικό, όχι για την δημιουργία παραγωγικών μονάδων που τα προϊόντα τους θα αποπλήρωναν το χρέος, αλλά σπαταλήθηκαν στη διαφθορά, στην αύξηση του καταναλωτισμού σε εισαγόμενα προϊόντα και σε μη παραγωγικές κινητές και ακίνητες περιουσίες δημιουργώντας την ψευδαίσθηση της ευημερίας.

Η ψευδαίσθηση αυτή, η οποία είναι ενάντια στην πραγματική οικονομία και την παράδοση της συντηρητικής διαχείρισης του οικογενειακού και εθνικού εισοδήματος, δημιουργήθηκε με την εισβολή όχι μόνο ξένων προτύπων διαβίωσης αλλά και με την σταδιακή κατάργηση των ηθικών και πολιτισμικών αξιών που διατήρησαν το ελληνικό έθνος ζωντανό μέχρι τις ημέρες μας.

Εξ αρχής, οι δανειστές όχι μόνο γνώριζαν αλλά και φρόντισαν ώστε τα χρήματα που δανείζουν να μην επενδυθούν σε παραγωγικές επενδύσεις που θα ανταγωνίζονταν τις δικές τους οικονομίες. Έναντι του προφανούς κινδύνου μη αποπληρωμής των δανείων επέβαλαν υψηλά επιτόκια τα οποία επαύξησαν το χρέος κεφαλαιοποιώντας τους απλήρωτους τόκους. Σε ανύποπτο χρόνο παρέσυραν την Ελλάδα στον μηχανισμό του ευρώ με την πρόφαση του σταθερού νομίσματος στερώντας τη χώρα από το δικαίωμα έκδοσης χρήματος και στη συνέχεια η τρόικα μετέτρεψε το χρέος προς ιδιώτες σε χρέος προς κράτη. Συγχρόνως έδεσαν την Ελλάδα με δανειακές συμβάσεις του θέτουν ενέχυρο την δημόσια και ιδιωτική περιουσία και το συμφέρον των δανειστών υπεράνω αυτού των Ελλήνων πολιτών.

Όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να είχαν συμβεί εάν οι Έλληνες πολιτικοί είχαν τον στοιχειώδη πατριωτισμό και δεν ενεργούσαν υπό τις υποδείξεις των υπονομευτών της εθνικής μας ανεξαρτησίας, οι οποίοι τους υποστήριξαν να καταλάβουν την εξουσία. Βεβαίως σε αυτό έχει συμβάλει με τις επιλογές του ένας εντέχνως εκμαυλισμένος λαός που σήμερα διαμαρτύρεται διότι οι πολιτικοί, που αυτός επέλεξε, τον οδηγούν στην καταστροφή.

Δυστυχώς το ψευδεπίγραφο δημοκρατικό μας σύστημα δεν καλλιεργεί τη συλλογικότητα και το κοινοτικό πνεύμα αλλά αφήνει τον ιδιώτη αδύναμο απέναντι σε ένα ισχυρό κυβερνητικό μηχανισμό που ουσιαστικά δεν προέρχεται από αυτόν αλλά ούτε και ενεργεί για αυτόν. Το κομματικό σύστημα διασπά τον κόσμο δημιουργώντας αντιπαλόμενους πόλους που κατακερματίζουν την εθνική μας συνοχή.

Δύο είναι οι δράσεις που είναι απαραίτητες για την ανάκτηση της εθνικής μας ανεξαρτησίας που αποτελεί και προϋπόθεση για την βιώσιμη οικονομική μας ανάπτυξη, η οικονομική και η πολιτειακή. Η οικονομική δράση απαιτεί:

1. Άμεση περικοπή των 2/3 του χρέους που στην ουσία αποτελούν κεφαλαιοποίηση των τόκων και δικαιώματα μας για τις αποζημιώσεις του Παγκοσμίου πολέμου. Βασικό επιχείρημα για τη δράση αυτή συνιστά η συνυπευθυνότητα των δανειστών, πράγμα που οι ίδιοι εφάρμοσαν για τις καταθέσεις στην Κύπρο, καθόσον: α) Γνώριζαν ότι το εμπορικό ισοζύγιο πληρωμών της χώρας ήταν αρνητικό και για την εξισορρόπηση της διαφοράς αγόραζαν ομόλογα του ελληνικού δημοσίου δανείζοντας του με τον τρόπο αυτό τα χρήματα για να ξεπληρώσει τη διαφορά και που αμέσως η κατοχή των ομολόγων επέστρεφε σε αυτούς ως κέρδος έναντι της αντίστοιχης εμπορικής ζημιάς για την Ελλάδα. β) Το δημιουργηθέν κέρδος δεν το θέτουν σε κυκλοφορία στη δική τους αγορά για να αποφύγουν πληθωριστικές τάσεις και το επενδύουν πάλι στην Ελλάδα αλλά όχι σε παραγωγικές μονάδες που θα αποπλήρωναν το χρέος, αλλά αγοράζουν νέα ομόλογα ή εταιρείες παροχής υπηρεσιών, επιβάλλοντας δανειακές συμβάσεις και μνημόνια που δεσμεύουν την εθνική μας ανεξαρτησία και μας καθιστούν αποικία τους. Συγχρόνως εξαπατούν και τους δικούς τους πολίτες λέγοντας τους ότι στερούνται για να φανούν αλληλέγγυοι προς τους τεμπέληδες Έλληνες ενώ στην ουσία κερδίζουν δις ευρώ από τους τόκους των δανείων.
2. Άμεση έξοδο από το ευρώ μέχρις ότου η Ευρώπη καταστεί ομοσπονδιακό κράτος με κοινή δημοσιονομική πολιτική για όλους τους λαούς που θα την απαρτίζουν. Αυτή η ενοποίηση δεν πρόκειται, κατά τη γνώμη του γράφοντος, να συμβεί στο ορατό μέλλον και το κόστος εξόδου θα μεγαλώνει συνέχεια όσο αυτή καθυστερεί. Πάντα όμως θα είναι μικρότερο από αυτό της παραμονής μας στο ευρώ και βεβαίως αποτελεί την βασική προϋπόθεση για την μακροπρόθεσμη οικονομική ανάκαμψη και την εθνική ανεξαρτησία της χώρας μας, που πρέπει να ανακτηθεί με κάθε κόστος.
3. Την δημιουργία μίας πραγματικής Τράπεζας της Ελλάδος που να ελέγχεται 100% από το κράτος με καθήκον την εποπτεία του

χρηματοπιστωτικού συστήματος και του αναπτυξιακού σχεδιασμού της χώρας.

Όσον αφορά την κοινωνική δράση αυτή θα πρέπει να επικεντρωθεί στα ακόλουθα:

1. Ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος για την εξάλειψη όλων αυτών των διατάξεων που εισήχθησαν παραπλανητικά και διευκολύνουν την παραβίαση του από την εκάστοτε κυβέρνηση. Συγκεκριμένα να υπάρξει: α) Σαφής διάκριση της εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας. β) Άμεση εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από τον λαό. γ) Ισοτιμία της ψήφου των πολιτών με τη θέσπιση της απλής αναλογικής αφού τα περί δήθεν ακυβερνησίας μας έχουν εκθέσει επανηλημένα υπό την εποπτεία του λύκου. δ) Αναδιάταξη των εκλογικών περιφερειών ώστε να μην εκλέγονται περισσότεροι από έξι βουλευτές σε κάθε περιφέρεια και όλοι να επιλέγονται από το ίδιο ψηφοδέλτιο, το ίδιο να ισχύει και στις Δημοτικές εκλογές.
2. Αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος με τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές: α) Κατάργηση του συνδικαλισμού στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με εξαίρεση την τριτοβάθμια όπου όλοι οι εκπρόσωποι των φοιτητών θα εκλέγονται από κοινό ψηφοδέλτιο. β) Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα και η διδακτέα ύλη να ακολουθούν την πνευματική ωρίμανση των παιδιών και όχι την τάχα εξέλιξη ξένων συστημάτων που μέχρι τώρα πιθηκίζουν. γ) Το σύστημα να καλλιεργεί την κριτική ικανότητα και να μην επικεντρώνεται στην αποστήθιση ασύνδετων πληροφοριών που τάχα αποτελούν εξέλιξη της τεχνολογίας. δ) Το σχολείο πρέπει να καλλιεργεί το συλλογικό πνεύμα και να προτάσσει τον κοινό τρόπο ζωής που αποτελεί και την ιδιαιτερότητα του έθνους μας με υποχρεωτική παρακολούθηση εκ μέρους των τυχόν αλλοεθνών.
3. Υπεράσπιση της βιωσιμότητας του έθνους έναντι των εθνομηδενιστικών τάσεων της νέας τάξης πραγμάτων και να περιλαμβάνει: α) Έλεγχο της λαθρομετανάστευσης με αποδοχή μόνο όσων κατέχουν ειδικευση χρήσιμη για την εθνική οικονομία εφόσον υπάρχει επώνυμος εργοδότης που θα τους απασχολήσει τουλάχιστον για μία διετία. β) Η ελληνική υπηκοότητα να δίδεται μόνο σε όσους έχουν ελληνική παιδεία με έλεγχο της Ελληνικής τους συνείδησης από ειδική κοινωνική υπηρεσία όπως κάνουν και οι Ελβετοί.

Εδώ τίθεται το ερώτημα, ποιες είναι οι πολιτικές δυνάμεις που θα ήθελαν και θα μπορούσαν να εφαρμόσουν ένα τέτοιο πρόγραμμα εθνικής

ανεξαρτησίας; Δυστυχώς δεν υπάρχουν στην ουσία τέτοιες δυνάμεις με πολιτικές θέσεις και προγράμματα εθνικής επιβίωσης. Αντί αυτών υπάρχουν τα πολιτικά κόμματα που εξυπηρετούν ορισμένες κοινωνικές ομάδες και συμφέροντα με στόχο να επικρατήσουν στη νομή της εξουσίας.

Η Νέα Δημοκρατία, αν και προέρχεται από την παραδοσιακή εθνικόφρονα παράταξη της δεξιάς, έχει προδώσει την ιδεολογία της και έγινε υπηρέτης, όχι μόνο των ντόπιων συμφερόντων που την υποστηρίζουν, αλλά κυρίως των ξένων δυνάμεων κατοχής.

Για το ψευδεπίγραφο σοσιαλιστικό κίνημα τι να πει κανείς; Έχει τη βασική ευθύνη για την κατάντια του τόπου διότι εξ αρχής εξαπάτησε τον λαό, υπονόμει με τον αμοραλισμό του τα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας, διέλυσε την οικονομία, αποβιομηχανοποίησε τη χώρα και δανείστηκε χρήματα που δεν επένδυσε παραγωγικά, υποδουλώνοντας την στους δανειστές.

Η αριστερά διχασμένη μεταξύ ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ και ΔΗΜΑΡ είναι ανίκανη να συνενώσει τον λαό και να τον καθοδηγήσει ενάντια στους ύπουλους κατακτητές. Μπορεί βέβαια να επιδίδεται σε ταξικούς αγώνες αλλά η ιδεοληψία της, της απαγορεύει να αναλάβει εθνικούς αγώνες διότι απλά δεν αντιλαμβάνεται και φυσικά δεν αποδέχεται την έννοια του έθνους. Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ, που υπό τις παρούσες συγκυρίες θα μπορούσε να ηγηθεί έστω και ενός ταξικού αγώνα, δεν μπορεί να πείσει με την δήθεν αντιμνημονιακή του πολιτική όταν παραμένει στην ΟΝΕ και διακηρύσσει μέχρι να ακουστεί και στο Τέξας ότι εθνικό μας νόμισμα είναι το ευρώ. Αυτό για το οποίο τελικά μας έπεισε είναι να θεωρήσουμε τον αρχηγό του ως τον μέλλοντα Τσιπρανδρέου, όπως ο ίδιος εμπνεύστηκε τον όρο σε ένα από τα ταξείδια του στη Γαλλία.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, που θα μπορούσαν να συσπειρώσουν την απογοητευμένη δεξιά παράταξη, δεν παίρνουν υπεύθυνη θέση έναντι του αναγκαίου τρόπου αντίστασης στις δυνάμεις κατοχής αλλά απλά προβάλλουν ως η εναλλακτική “έντιμη” εκδοχή της Νέας Δημοκρατίας.

Η μόνη πολιτική παράταξη, κόμμα εκτός του ΚΚΕ και ορισμένων εξωκοινοβουλευτικών ομάδων, που τολμά να πάρει θέση υπέρ του εθνικού νομίματος και της εξόδου μας από την ΟΝΕ, ενώ συγχρόνως αντιστέκεται στον εθνομηδενισμό και την μεθοδευμένη λαθρομετανάστευση, είναι η Χρυσή Αυγή.

Εδώ συμβαίνουν δύο φαινόμενα που θέτουν σε υποψία όχι μόνο τον πραγματικό ρόλο που παίζουν τα κόμματα που τάσσονται ενάντια στο ευρώ αλλά και στο ρόλο που το σύστημα θέλει να τους προσδώσει και να τον περάσει στην κοινή γνώμη.

Από την μία έχουμε ενέργειες μελών της Χ.Α. που την χαρακτηρίζουν φασιστική και εγκληματική οργάνωση. Θα πρέπει βέβαια να πούμε ότι το πλήθος των ψηφοφόρων που αντιπροσωπεύει ως κόμμα στη Βουλή δεν θα μπορούσαν να είναι φασίστες ή και εγκληματίες αλλά είναι απελπισμένοι αδύναμοι πολίτες. Επιπλέον η στρατιωτική οργάνωση του κόμματος εύκολα παραπέμπει στη χούντα, τον μπαμπούλα που ο φόβος του εξέθρεψε το θηρίο της μεταπολίτευσης.

Από τη άλλη μεριά έχουμε τη δολοφονία ανυποψίαστων οπαδών της Χ.Α. που, από ότι ψιθύρισαν οι αρχές, την ευθύνη ανέλαβε πρωτοεμφανιζόμενη εξωκοινοβουλευτική, αριστερή τάχα, οργάνωση δημιουργώντας εμφυλιοπολεμική αντιπαράθεση ιδεολογικών αντιπάλων. Στο κλίμα αυτό της πόλωσης και της κινδυνολογίας διατάραξης της ειρήνης οι δωσίλογοι εκτελεστές των εντολών των δυνάμεων κατοχής προβάλλουν ως το συνταγματικό τόξο που θα παρέχει ασφάλεια στους υποταγμένους πολίτες του. Αυτό δημιουργεί και την πρόφαση για την έγκριση αντιλαϊκών νόμων και την αποτροπή της αναμενόμενης λαϊκής εξέγερσης που εκ προοιμίου θέλουν να την προκαταβάλλουν ως τάχα τρομοκρατική ενέργεια.

Αυτά είναι τα πολιτικά, οικονομικά αλλά και ψυχολογικά εμπόδια που το σύστημα προβάλλει δημιουργώντας σύγχυση, απελπισία και σε πολλούς ηττοπάθεια έναντι της μεθοδικά επιβαλλόμενης κατοχής. Εδώ που καταντήσαμε μόνο ο Θεός μας σώζει από την ιστορικά πρωτόγνωρη κακοδαιμονία και ας μην ελπίζουμε σε άρχοντες αλαζόνες. Την ώρα που θα έχει δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες θα αποκαλύψει ανθρώπους που σίγουρα έχει κρυμμένους για το σκοπό αυτό, προς μεγίστη έκπληξη και αμηχανία του ιερατείου, και τότε άδικα θα ξαγρυπνούν οι φύλακες. Όλοι οι Έλληνες πατριώτες πρέπει να είμαστε σε ετοιμότητα και να ανταποκριθούμε με προθυμία και αυτοθυσία όταν ακουστεί το κάλεσμα της πατρίδας μας.

Ηλίας Σταμπολιάδης

19 Νοεμβρίου 2013